

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hussein Mohamad Hussein

Pozwany organ: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy niedochowanie terminu określonego w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 1560/2003 ⁽¹⁾ (rozporządzenie wykonawcze) na wniesienie odpowiedzi (wystąpienie o ponowne rozpatrzenie wniosku) w przypadku odrzucenia w terminie wniosku o przejęcie zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 (rozporządzenie Dublin III) ⁽²⁾ przez państwo członkowskie, do którego został skierowany wniosek, prowadzi do przeniesienia właściwości na wnioskujące państwo członkowskie, jeżeli wnioskujące państwo członkowskie najpierw złożyło w terminie wniosek o przejęcie w rozumieniu art. 21 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Dublin III i na podstawie (dalszych) postępowań wyjaśniających ustalono, że państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, jest właściwe zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale III rozporządzenia Dublin III?
- 2) Czy państwo członkowskie, do którego został skierowany wniosek i które jest właściwe zgodnie z kryteriami ustanowionymi w rozdziale III rozporządzenia Dublin III, może jeszcze skutecznie przychylić wniosek o przejęcie na podstawie art. 21 ust. 1 rozporządzenia Dublin III, jeżeli upłynął termin na udzielenie odpowiedzi określony w art. 22 ust. 7 rozporządzenia Dublin III, a państwo członkowskie, do którego zwrócono się z wnioskiem, odrzuciło wniosek o przejęcie w terminie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. 2003, L 222, s.3)

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 24 listopada 2017 r. – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) / Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Sprawa C-659/17)

(2018/C 052/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Strona przeciwna: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja Komisji Europejskiej nr 2000/128/WE z dnia 11 maja 1999 r. ⁽¹⁾ ma zastosowanie także względem tych pracodawców, wykonujących działalność w zakresie lokalnego transportu publicznego – w systemie zasadniczo wyjętym spod reguł konkurencji, ze względu na wyłączność świadczonej usługi – którzy skorzystali z odliczeń składek na ubezpieczenie społeczne w następstwie zawarcia umów o szkolenie i pracę, poczynwszy od daty obowiązywania ustawy nr 407 z 1990 r., z odniesieniem, w niniejszej sprawie, do okresu maj 1997 – maj 2001?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 11 maja 1999 r. w sprawie systemu pomocy przyznanej przez Włochy na cele wspierania zatrudnienia [notyfikowana pod numerem C(1999) 1364] (Dz.U. L 42, s. 1).